

2014 február Vers

Darányi Sándor: Szent Péter fogadja Cvetajevát; A banánhéj

Szent Péter fogadja Cvetajevát

Vonzott az anyag vegy-világa,

yttrium, berill és agát?

Értük hány pajtásod hiába

harapta fűbe szemfogát!

Üresszemű had, mind kietlen –

te is egy voltál? Nézd, remek:

most megtapasztalod, mivégre

vannak, akik nem kellenek.

Hit és remény nélkül szerettél?

Hiba. De legyen jó neked –

a kedvedért egy órácskára

felfüggesztem ítéleted,

hadd éld át azt a járulékos

sokkot, hogy nem volt értelem

se tetteidben, sem körötted;

drót sem vezetett fönn, se lenn –

mindvéges-végig csak lebegtél,

aki azt hitted, talpon állsz!

(Létre ébredni hirtelen tél,

kinafa nélkül sárgaláz.)

Az igazságot megtanulnod
egy közjátékra jöjj velem –
talán a vágyát elveszíted,
hogy otthonod legyen a szenny!
Körbeviszlek az égi plázán,
hol majdnem minden kapható –
tudod, innen rendezkedik be
maga az Örökkévaló...
Nevet az eónok divatján,
s hahotájától megreped
a lélek nevű firmamentum:
szétválnak menny és tengerek.

A banánhéj

Lassan elfelejtem az utcák és terek régi nevét:
Mióta jár a hetvennyolcas a Horváth-kert felé,
A Mészáros utca sarkán az Attila útra bekanyarodva
(Szemben a Patyolatban egy kislány azt nevette
Az ajtóüveget ostromló dongónak: „Dönölü bogálka!”),
S mintha minden más számmal lett volna ugyanaz.
Mikor a perzsa sahot az ELTE díszdoktorává avatták,
Lezárták az utat, jött a konvoj a Moszkva felől,
Egy öreg Volkswagen valahogy bekeveredett elé,
És a felvezetőből a rendőr gumibottal
Húzott a tetejére, csak úgy kondult, takarodjon félre az útból.
Miért muszáj szeretni egy bornírt gyerekkort?
Kömüves pajtás hátborzongató elégtételét,
Amellyel három pontot levon az őrsömtől

Az akadályversenyen, mert rosszul feleltem:

Nincs igazam, a világ, és benne Magyarország

Nem afelé halad, hogy az el nem kötelezett, semleges országok

Száma fog gyarapodni, hanem a szocializmus!

Égek, mint a Reichstag; besétáltam a csapdába –

Arcán a diadal, hogy az osztályellenség, lám, leleplezte magát.

És mellesleg tényleg nem lett igazam.

Igen, mért fáj, ha el akarják venni tőlem,

Ami kibíratatlanul álszent, sötét és ostoba volt,

Érdektől, elnyomástól bűzlött, csepegett róla a „kenyőcs”?

Mert egy másféle álszent, sötét és ostoba,

Érdektől és elnyomástól bűzlő ideológia tolakszik,

Köpi le, törli el elődje emlékezetét, nehogy feltűnjön a hasonlóságuk,

Áll ki a térre szobornak, próbál megszégyeníteni,

Amiért boldog is voltam, míg a réseket kerestem,

S nem az izgatott, ha a csapdából kitörve egy másikban leltem magam,

Hanem a kijutás kéje, a játék mámora.

Aki nem volt ott, joggal hiheti: mindez üres fecsegés csak,

A ma harcait nem az emlékekkel kell megvívni;

Mi a múltat eltöröljük; ez a nóta már ismerős –

És részben igaza lesz, de a másik rész a banánhéj.

Kapcsolódó írások:

1. **Darányi Sándor: Halványuló önarckép** % Darányi Sándor Halványuló önarckép Az ember drogfutárként kezd,...
2. **Darányi Sándor: Stigma; Bond a Nyugatiban; Szonáta** Most visszafelé vontatják a tájat. Amhemnek háttal száguld a vonat....
3. **Darányi Sándor: Dávid; Ária és kuplé; Ehhez a testhez nincs közöm** Valamit elkavartunk, ott feledtük A tisztáson, ahova nem találunk Többet...
4. **Darányi Sándor: Dal az éjszakáról; Ulysses; Nem tudtam hogy majd visszajársz;**

Előbb Te estéből lett! Harminc éve már, hogy nem felejtetek, és...

5. **Darányi Sándor: Majdnem** Darányi Sándor Majdnem A Kex akkoriban annyira nem a...

Cimkék: Darányi Sándor